

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.84

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: *A Harmadik Riadó!*

Forrás:

Magyarország

Bm
(Hely)

1924 12. 25.

(füz.) (O)

A HARMADIK RIADÓ!

B-listára kerültek a tűzoltólovak és a régi tűzjelzőkészülékek. — Befejezés előtt áll a pesti tűzoltóság automobilizálása. — A telefonközpont hártja el a hamis tűzjelzéseket. — Az Opera és a Városi Színház tűzriadalmái. — Detektívek hajszolják a tűzoltóság notórius felültetőjét

(A Magyarországi tudósítójától.) A pesti moziban nemrégiben nagy sikerrel játszották a *Harmadik riadó*-t, a newyorki tűzoltóság hatalmas propagandafilmjét, amely egy öreg tűzoltó megható történetét használta keretül annak bemutatására, miként automobilizálták az amerikai tűzoltóságot. A pesti mozilátogatók most már nagyon jól tudják, hogyan küldték nyugdíjba a derék newyorki tűzoltólovakat, de azt csak nagyon kevesen tudják, hogy ez a fejlődési folyamat bekövetkezett — mégpedig rohamlépésekben — a pesti tűzoltóságnál is. Nemrégiben még a pesti ucca legizgalmasabb és legszebb látványa volt, amint a tűzoltókocsikat szinte erejük feletti odaadással röptették a tűzoltólovak, amelyek valóságos szimfoniái voltak a robogásnak, a túlfeszített gyekvésnek. Ez a kép már anakronizmussá vált.

Szép esendesen nyugdíjba küldték, eladták a legtöbb tűzoltólovakat.

egyre nagyobb tért hódított a tűzoltóautomobil.

A budapesti tűzoltóság a háború első évében kapta az első autofeस्कendőket. A háború folyamán összesen öt autofeस्कendővel bővült a tűzoltóság szertára, aminek fejében nyolc pár lovat kellett eladniok. A háború óta, ez év elejéig újabb öt autofeस्कendőt kapott a tűzoltóság, minek következtében megint tíz párral csökkent a tűzoltólovak száma. Most már csak az óbudai őrség automobilizálása van hátra. 1925-ben még öt autofeस्कendőt kap a tűzoltóság, még tíz pár lóval csökkenteni loállományát, úgyhogy mindössze tizenkét pár ló marad az eddigi negyven pár helyett és ekkor már be is fejeződik a tűzoltóság automobilizálása, mert

a tizenkét pár lovat továbbra is meg kell tartani a talajviszonyok miatt. Ugyanis a budai oldalon és Kőbányán, a rákosmenti süppedős talajon nem lehet jártni a nehéz autofeस्कendőket és emiatt legalább tizenkét pár lovat meg kell tartania a tűzoltóságnak.

De más irányban is hatalmas lépéssel fejlődött a budapesti tűzoltóság, amelynek *kitűnő hírneve van az egész világon*. A régi időkben ismeretesek voltak a legfontosabb középületeken elhelyezett

tűzjelzőkészülékek,

amelyek voltaképpen Morse-készülékek voltak és amelyek — mint a vasuti szolgálatban — szalagokon adták le a jeleket a tűzoltóságnak. Egyes gombokat kellett a készüléken benyomni és így történt azután, Morse-jelek alapján, a tűz helyének és a tűz minőségének jel-

zése. Ez azonban hosszadalmas és pontatlan eljárásnak bizonyult, úgyhogy Breuer Szilárd tűzoltófőparancsnok a régi tűzjelzőkészülékeket leszereltette és helyükre telefonos tűzjelzőkészülékeket vezetett be, amelyek kifogástalan gyorsasággal és pontossággal működnek. Az új tűzjelzőállomásokon a tűzjelre azonnal leesik a legközelebbi őrség tűzjelzőtáblája és ebben a pillanatban a tűzoltóőrség már telefonon jelenti a főparancsnokságnak a tüzesetet. Ha például az Operában valaki benyomja a tűzjelzőkészülék üvegét, abban a pillanatban az operai tűzőrség tűzjelzőlapja leesik, az ügyeletes tűzoltó a következő pillanatban már telefonon értesíti a főparancsnokságot, ott azonnal fülhasító csengés jelzi a riadót és pár pillanat alatt elindulnak a tisztí őrségek, amelyek ugyanakkor érkeznek oda, mint a kerületi őrségek. *Ha színházi tűzről vagy malomtűzről van szó*, akkor minden további intézkedés nélkül

a harmadik riadó

lép életbe, vagyis *öt őrség vonul ki*. Nem vizsgálják, súlyos-e az eset, vagy csak kisebb a tűz, teljes készütséggel vonulnak ki, mert ezek a legveszedelmesebb tüzesetek, ahol minden pillanatokon múlik. Az utóbbi időben számos téves és véletlen jelzést kapott a tűzoltóság. A múltkoriban az operaházi tűzjelzőt nyomták meg és pár pillanat alatt a tűzoltó-főparancsnokságra érkezett a telefonjelentés:

— Az Opera ég!

Riadó a főparancsnokságon, az előírt öt órség kivonult, noha két perc múlva már jelentette az operaházi órség, hogy véletlenül nyomták be az üveget a próbaszínpad tűzjelzőkészülékén. Ugyanez történt nemrégiben a Városi Színházban és több nagyobb gyárban is. Ezidőszereint összesen hatszáz ilyen telefonos tűzjelzőkészülék működik a főváros területén és e tekintetben megelőztük nemcsak a németeket, hanem egész Európát is, mert a mi tűzoltóságunk vezette be elsőnek a telefonos tűzjelzőkészüléket.

A tűzoltóságnak egyáltalán az az álláspontja, hogy a közönség köréből nem várnak pontos jelentést a tüzesetekről, de mivel nem akarják elriasztani a közönséget, hogy a legkisebb tüzet is azonnal jelezze, semmiféle komolyabb intézkedés nincs arra az esetre, ha valaki jóhiszeműen tüzet jelez a főparancsnokságnak. A publikum nagyon ideges, száz eset közül kilencvenszer tetőtűznek jelzi az egyszerű kéménytüzet. Egy-egy kivonulás költ-

sége természetesen nagy összegeket jelent, főleg, ha távolabbi területekről van szó, amikor sok olaj és benzin fogy, de ezeket

a költségeket a tűzoltóság senkinek sem számítja fel,

mert az teljes egészében a fővárost terheli. Általában a tűzoltóságnak az az álláspontja, hogy az egész főváros közönsége tartja fenn intézményüket, tehát egy-egy kivonulásnál semmiféle költségmegtérítésről sem lehet szó.

A tűzoltófőparancsnokság csak az ellen emel kifogást, éspedig teljes joggal, ha rossz-hiszeműen, hamis tűzjelzésekkel vezetik félre a tűzoltókat, akiknek idegfeszítő életét nem lehet tréfára berendezni. A legutóbbi időben érthetetlen módon, valóságos sportjá lett, hogy lelkiismeretlen emberek, eléggé el nem ítélhető módon, egymás után hamis tűzjelzésekkel riasztották fel a tűzoltóságot. Ennek a lehetetlen tréfalkozásnak a megakadályozására a főparancsnok intézkedéseket kért a rendőrségtől és a telefonközponttól is. És éppen a telefonközpont segítségével

sikerült megállapítani, hogy az utóbbi időben hol üzték ezeket a gyerekes és minősítetetlen tréfákat.

A telefonközpont ugyanis azt az utasítást kapta, hogy minden egyes esetben figyelje meg, milyen számról történt a tüzesetek jelzése. A legutóbbi időben háromszor egymás után fordult elő, hogy óriási tüzeseteket jelentett valaki. Amikor a tűzoltóság megkérdezte, ki jelzi a tüzet, akkor az illető hamis telefonszámot mondott be és ekkor a telefonközpont közbeszólt:

— Nem igaz? A Keleti-kávéházból beszél!

A következő pillanatban a tűzoltóság intézkedésére már detektívek siettek a Baross téri kávéházba, hogy a tűzoltóság notórius felültetőjét elfogják, azonban mire a detektívek a keleti pályaudvarról átsiettek a Keleti-kávéházba, a fiatalember már eltűnt. A kávéházban szerzett személyleírás alapján a detektívek most mindenfelé keresik a tűzoltóság notórius felültetőjét, akiről az a véleménye a tűzoltófőparancsnokságnak, hogy bizonyára fogadásból, vagy más, egyelőre rejtélyes nyereségi szándékból ültette fel több ízben a tűzoltóságot. A telefonközpont azonban most már ellenőrzi az ilyen éretlen tréfacsinálókat és bizonyosra vehető, hogy a Keleti-kávéház csinytevője is rövidesen rendőrkézre kerül.